

Ergenlik Dönemindeki Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersine Katılımlarının Sosyal Becerileri Üzerine Etkisi

Şinasi ÖZSAYDI*

Makale Bilgisi

Makalenin Türü: Araştırma Makalesi
Geliş Tarihi: 11.11.2024
Makalenin Kabul Tarihi: 29.12.2024
DOI: 10.54971/synergy.1583210

ÖZET

Bu çalışma, ergenlik dönemindeki öğrencilerin beden eğitimi ve spor derslerine katılımlarının sosyal becerileri üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Tekkurşun ve Cicioğlu (2023) tarafından geliştirilen beden eğitimi dersine katılım motivasyonu ölçeği ile Kocayörük-Yaya (2000) tarafından yüksek lisans tezi kapsamında geliştirilen sosyal beceri ölçeği kullanılmıştır. Araştırma grubu 127 erkek ve 95 kadın olmak üzere toplam 222 öğrenciden oluşmaktadır. İlişkisel tarama yöntemi kullanılarak elde edilen verilerin analizinde Skewness- Kurtosis değeri incelenmiş ve Shapiro Wilks Testi yapılarak verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Verilerin yordamasına ilişkin çoklu regresyon analizi yapılmıştır. Verilerin istatistiksel analizleri için SPSS 26.0 paket programı kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi için $p < 0,05$ değeri kullanılmıştır. Analizler sonucunda, erkek öğrencilerin beden eğitimi dersine katılma puan ortalamalarının, kadın öğrencilerin puan ortalamalarına göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Sosyal beceri açısından ise kadın öğrencilerin ortalama puanı erkeklerin puan ortalamalarından daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Beden eğitimi dersine katılım değişkeni değerleri ile sosyal beceri değerleri arasında orta düzeyde, pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu bulgulanmıştır. Sonuç olarak, ergenlik dönemindeki öğrencilerin beden eğitimi derslerine katılımlarının sosyal beceriler üzerinde olumlu bir etki yarattığı gözlemlenmiştir. Ayrıca, erkek öğrencilerin beden eğitimi dersine katılım oranlarının kadın öğrencilere kıyasla anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu, kadın öğrencilerin ise sosyal beceri düzeylerinin erkeklere göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu sonucuna varılmıştır.

Content of this Journal is licensed
Under Creative Commons Attribution
NonCommercial 4.0International
(CC BY-NC 4.0)

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi ve Spor, Ergenlik Dönemi, Sosyal Beceri

* Dr., Osmaniye Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, Osmaniye-Türkiye.

E-posta: sinasiozsaydi@hotmail.com, ORCID Id: 0000-0003-0291-8248

The Effect of Participation in Physical Education and Sports Lessons on Social Skills of Adolescent Students

ABSTRACT

This study aims to examine the effects of adolescents' participation in physical education and sports lessons on their social skills. The motivation scale for participation in physical education lessons developed by Tekkurşun and Cicioğlu (2023) and the social skills scale developed by Kocayörük-Yaya (2000) within the scope of his master's thesis were used as data collection tools in the study. The research group consisted of a total of 222 students, 127 male and 95 female. In the analysis of the data obtained by using relational screening method, Skewness- Kurtosis value was examined and it was determined that the data showed normal distribution by performing Shapiro Wilks Test. Multiple regression analysis was performed for the prediction of the data. SPSS 26.0 package programme was used for statistical analyses of the data. For significance level, $p < 0.05$ value was used. As a result of the analyses, it was determined that the mean scores of male students' participation in physical education class were higher than the mean scores of female students. In terms of social skills, the mean score of female students was higher than the mean score of male students. It was found that there was a moderate, positive and statistically significant relationship between the values of participation in physical education class and social skill values. As a result, it was observed that the participation of adolescents in physical education classes had a positive effect on social skills. In addition, it was concluded that the participation rates of male students in physical education classes were significantly higher than female students, and the social skill levels of female students were significantly higher than male students.

Keywords: Physical Education and Sport, Adolescence, Social Skills

1. GİRİŞ

Eğitim, bireylerin hayata etkin bir biçimde uyum sağlamalarını hedefleyen sosyal bir olgu olarak tanımlanabilir (Diktaş Yerli, 2023). Eğitimin amacı, yaşamda önemli bir yer tutarak, en nihai hedefi ruhsal, zihinsel ve fiziksel açıdan sağlıklı, yaratıcı düşünebilen ve sorunlara etkin çözümler üretebilen bireyler yetiştirmektir. Bu amaç doğrultusunda, eğitim öğretim süreci içerisinde beden eğitimi ve spor dersleri, bu hedefi gerçekleştirme sorumluluğunu üstlenmektedir (Çakmak Yıldızhan ve Çağlayan, 2019; Gökhan ve ark., 2022; Uslu ve Özlü, 2022).

Beden eğitimi, bireyin kişisel ve fiziksel gelişimini destekleyen, günlük yaşam ve iş süreçlerine hazırlanmalarını sağlayan, vatandaşlık duygusunu güçlendirmeyi hedefleyen düzenli faaliyetler bütünüdür (Erhan ve Tamer, 2009). Toplumların modernleşme ve gelişim sürecinde, sanatsal ve sportif unsurların rolü büyük önem taşımaktadır. Bu iki alan, bireyselliği geliştiren pek çok özelliğe sahiptir. Beden eğitimi dersleri, genel eğitimin önemli bir bileşeni olarak, öğrencilerin gelişim özellikleri göz önünde bulundurularak, onların sağlıklı, mutlu, iyi karakterli ve dengeli bireyler olarak toplum içinde yer almalarını amaçlamaktadır. Bu derslerde öğrencilere kazandırılması hedeflenen bilgi, beceri, tutum ve alışkanlıkların tamamı değerlendirilmelidir (Başoğlu, 1995).

Beden eğitimi ve spor dersi, bireylerin sosyal becerilerini geliştirmelerine ve genetik olarak sahip oldukları potansiyeli ortaya çıkarmalarına yardımcı olan bir disiplin olarak kabul edilmektedir. (Ceylan, 2008). Fiziksel etkinlikler, spor, jimnastik ve oyun gibi eğitimler, bireylere yönelik

sunulan aletli ve aletsiz egzersizleri içerir ve bu aktiviteler, bireylerin dayanıklılık ve çeviklik kazanmalarına yardımcı olmaktadır (Üşenmez, 2004). Beden eğitiminin, bireyin sosyal bir varlık haline gelmesinde oldukça önemli bir rol oynadığı ve kişinin kendisini keşfetmesine ve doğru yönde ilerlemesine katkı sağladığı belirtilmektedir (Yetim, 2005). Bu tanımlamalardan hareketle, beden eğitimi ve spor dersi yalnızca fiziksel aktiviteleri içeren bir kavram olmaktan öte, aynı zamanda sosyal etkileşimler, aktivitelerden zevk alma, duygusal, zihinsel ve sosyal gelişimi destekleyen tüm etkinlikleri kapsayan bir alan olarak da karşımıza çıkmaktadır (Güllü, 2007).

Sosyal beceri kavramı, sosyal çevrelerde olumlu sonuçlar elde edilmesini sağlayan, başkalarıyla iletişim kurma olanağı tanıyan ve sosyal açıdan kabul edilebilir işlemler olarak ifade edilmektedir. Bu özellikler, diğer insanların iletişimini kolaylaştırdığı için yaşamda önemli bir yer tutmaktadır (Avcıoğlu, 2005; Avcıoğlu ve Kuter, 2007). Bireyin kendisini farklı ifade etmesi, karşısındaki kişinin bunu anlamasını sağlaması, aralıkları genişletip çözümlemesi ve ayrılıp kontrol etmesi günlük yaşamda büyük önem taşır. Böylelikle sosyal beceri kaybının olmaması, gelecekte ifade eksikliklerinden kaynaklanan başarısızlık ve çatışmaları azaltacağı belirtilmektedir (Villares ve ark., 2008).

Beden eğitimi ve spor dersleri, öğrencilerin sadece fiziksel sağlıklarını değil, aynı zamanda sosyal becerilerini de geliştiren önemli bir eğitim aracıdır. Bu dersler, öğrencilerin iletişim, empati, iş birliği, takım çalışması, liderlik, çatışma ile baş edebilme ve problem çözme gibi temel sosyal becerileri öğrenmelerine olanak tanır (Bailey, 2006; Howie ve Pate, 2012). Takım oyunları ve grup aktiviteleri, öğrencilerin birlikte çalışmayı, farklı kişiliklerle uyum içinde hareket etmeyi ve ortak hedeflere ulaşmayı öğretirken, aynı zamanda duygusal zekalarını da güçlendirir. Başarı ve başarısızlıkla başa çıkmak, duygusal dengeyi korumak, liderlik ve takipçilik gibi roller üstlenmek, öğrencilerin özgüvenlerini artırmakta ve toplumsal hayatta daha etkili bireyler olmalarını sağlamaktadır. Ayrıca, sporun rekabetçi doğası, öğrencilerin stresle başa çıkmalarını, çatışmaları yapıcı bir şekilde çözmelerini ve grup içindeki ilişkilerde dengeyi sağlamalarını öğretir. Beden eğitimi ve spor derslerinin sosyal beceriler üzerindeki bu güçlü etkisi, öğrencilerin sadece okul hayatlarında değil, ilerleyen yıllarda toplumsal yaşamda da başarılı ve uyumlu bireyler olmalarına katkıda bulunur (Smith ve ark., 2006; Eime ve ark., 2013).

Son yıllarda yapılan araştırmalar, beden eğitimi ve spor dersinin sadece fiziksel gelişim için değil, aynı zamanda psikososyal gelişim için de önemli bir araç olduğunu göstermektedir (Morgan ve ark., 2013; Biddle ve Asare, 2011). Ergenlerin beden eğitimi derslerine katılımlarının, onları fiziksel olarak aktif tutmanın ötesinde, sosyal becerilerini geliştirme noktasında nasıl bir etkisi olduğu daha fazla ilgi görmeye başlamıştır. Bu bağlamda, beden eğitimi ve spor derslerine katılımın, ergenlerin sosyal becerileri üzerinde nasıl bir etki yarattığına dair yapılan araştırmalar, eğitim politikaları ve uygulamaları açısından önemli bir tartışma konusudur (Eime ve ark., 2013; Tomporowski ve ark., 2011). Bu derslerin, öğrencilerin empati, iş birliği, liderlik ve takım çalışması gibi sosyal becerilerini geliştirmelerine yardımcı olduğu bulgulanmıştır (Smith ve ark., 2006; Zarrett ve ark., 2009).

Araştırmanın ana amacı, ergenlik dönemindeki öğrencilerin beden eğitimi ve spor derslerine katılımının sosyal becerileri üzerindeki bilimsel etkisini kapsamlı bir şekilde incelemektir. Bu araştırma, öğrencilerin özgüveni, iletişim yetenekleri, takım çalışması ve sosyal etkileşim

yeteneklerine fiziksel aktivite ve sporun potansiyel katkısını değerlendirmeye odaklanmaktadır. Bu doğrultuda, beden eğitimi ve spor derslerinin ergenlerin sosyal gelişimine olan katkı düzeyi ve niteliği ayrıntılı olarak incelenecektir. Elde edilen bulgular, eğitim programlarının etkinliğini artırmaya yönelik stratejik öneriler sunarak, öğrencilerin sosyal gelişim süreçlerine destek olmayı amaçlamaktadır.

Ergenlik dönemindeki öğrencilerin beden eğitimi ve spor derslerine düzenli olarak katılımlarının, onların sosyal becerilerini nasıl etkileyeceği bu araştırmanın sorusunu oluşturmaktadır. Bu araştırmanın problem durumu ise ergenlik döneminin bireylerin fiziksel, zihinsel ve sosyal gelişme alanlarında hız kazandıkları kritik bir dönem olduğudur ve bu sebeple sosyal becerilerin geliştirilmesi büyük bir önem taşımaktadır (Ceylan, 2008). Beden eğitimi ve spor derslerinin sosyal beceriler, özgüven, iletişim yetenekleri ve takım çalışması gibi alanlar üzerine etkili olduğu yaygın olarak kabul edilmektedir (Howie ve Pate, 2012). Ancak, bu etkilerin ne kadar güçlü ve kapsamlı olduğu daha fazla bilimsel test gerektirmektedir. Araştırmanın problem cümlesi olarak, ergenlik dönemindeki öğrencilerin beden eğitimi ve spor derslerine düzenli olarak katılımlarının, özgüven, takım çalışması ve iletişim becerileri gibi alanlardaki gelişimlerine herhangi bir açıdan önemli bir etkisi olup olmadığını belirlemektedir.

Araştırmanın hipotezleri:

1. Ergenlik dönemindeki öğrencilerin beden eğitimi ve spor derslerine katılımları, sosyal becerilerini geliştirir mi?
2. Beden eğitimi ve spor dersleri, öğrencilerin iletişim ve sosyal etkileşim becerilerini iyileştirir mi?

2. YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu araştırma, ergenlik dönemindeki öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine katılımlarının sosyal becerileri üzerindeki etkisini belirlemeyi amaçlamaktadır. Araştırmada, mevcut durumu ortaya koymayı hedefleyen betimsel tarama (ilişkisel tarama) modeli ve kolayda örnekleme yöntemi kullanılmıştır. İlişkisel tarama modelleri, iki veya daha fazla değişken arasındaki ilişkilerin varlığını ve derecesini belirlemeyi amaçlayan araştırma yöntemleridir (Karasar, 2008).

Araştırma Grubu

Araştırma grubu Osmaniye İl'inin Kadirli ilçesinde ortaokul ve lise düzeyinde öğrenim gören, yaşları 14 ile 18 arasında değişen 127 erkek ve 95 kadından oluşan toplam 222 öğrenciden oluşmaktadır. Çalışma grubu rastsal örnekleme metoduyla seçilmiş ve katılımcılar, gönüllülük esasına dayalı olarak araştırmaya dahil edilmiştir.

Verilerin Toplanması

Araştırmanın veri toplama aracı olarak anketler kullanılmıştır. Anketler, öğrencilere gönüllük esasına göre yüz yüze ve online şeklinde uygulanmıştır. İlk kısımda, öğrencilerin demografik özellikleri (cinsiyet, yaş ve anne-baba çalışma durumu) ile ilgili sorular bulunmaktadır. İkinci kısımda ise, Tekkurşun ve Cicioğlu (2023) tarafından geliştirilen beden eğitimi dersine katılım

motivasyonu (BEDKM) ölçeği kullanılmıştır. Bu ölçek, içsel motivasyon (ilk dört madde), dışsal motivasyon (son beş madde) ve motivasyonsuzluk (son dört madde) olmak üzere üç faktörden oluşmaktadır. Ölçek, 5'li Likert tipi ile düzenlenmiş olup, katılımcılardan görüşlerini "hiç katılmıyorum=1, tamamen katılıyorum=5" şeklinde değerlendirmeleri istenmiştir. Ters maddeler, '5=1, 1=5, 2=4, 4=2' şeklinde kodlanmıştır. Güvenirlik analizlerinin ardından, içsel motivasyon faktörü için test-tekrar test değerinin 0.81, Cronbach Alpha katsayısının 0.89, Spearman Brown katsayısının 0.88 ve Guttman Split-Half katsayısının 0.89 olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca, Kocayörük-Yaya (2000) tarafından yüksek lisans tezi kapsamında geliştirilen 20 sorudan oluşan sosyal beceri ölçeği (SBÖ) kullanılmıştır. Bu ölçek, 4'lü likert tipinde tasarlanmış olup; katılımcılar, sorulara verdikleri cevaplara göre "hiç, bazen, genelde, tamamen" şeklinde yanıt vermişlerdir. Sosyal beceri ölçeğinin iç tutarlığı Cronbach Alpha yöntemi ile değerlendirilmiş ve hesaplanan değer 0.75 olarak bulunmuştur.

Araştırma Yayın Etiği

Bu çalışmanın etik kurallara uygunluğu Selçuk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi Etik Kurulu tarafından 16.07.2024 tarih ve 88 sayılı karar ile onaylanmıştır.

Verilerin Analizi

Verilerin normallik dağılımları için Skewness- Kurtosis değeri incelenmiş ve Shapiro Wilks Testi yapılarak verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Araştırmada, bir bağımlı değişkenin birden fazla bağımsız değişkenle olan ilişkisini incelemek amacıyla verilerin yordamasına ilişkin çoklu regresyon analizi yapılmıştır. Verilerin düzenlenmesi ve işlenmesi için Microsoft Excel 2021, istatistiksel analizleri için SPSS 26.0 paket programı kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi için $p < 0.05$ değeri kullanılmıştır.

3. BULGULAR

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Bilgileri

Yaş	Cinsiyet	N	Yüzde %
13	Erkek	8	72,7
	Kadın	3	27,3
	Total	11	100,0
14	Erkek	17	68,0
	Kadın	8	32,0
	Total	25	100,0
15	Erkek	19	76,0
	Kadın	6	24,0
	Total	25	100,0
16	Erkek	20	60,6
	Kadın	13	39,4
	Total	33	100,0
17	Erkek	32	64,0
	Kadın	18	36,0
	Total	50	100,0
18	Erkek	31	39,7

Kadın	47	60,3
Total	78	100,0

Tablo 1’ de ergenlik dönemindeki öğrencilerin yaş ve cinsiyet dağılımını göstermektedir. Her yaş grubunda erkek ve kadın öğrencilerin sayısı ve yüzdelik oranları yer almaktadır. 13 yaş grubunda öğrencilerin %72,7’si erkek, %27,3’ü kadındır ve toplamda 11 öğrenci bulunmaktadır. 14 yaş grubunda öğrencilerin %68’i erkek, %32’si kadındır ve toplamda 25 öğrenci bulunmaktadır. 15 yaş grubunda öğrencilerin %76’sı erkek, %24’ü kadındır ve toplamda 25 öğrenci bulunmaktadır. 16 yaş grubunda öğrencilerin %60,6’sı erkek, %39,4’ü kadındır ve toplamda 33 öğrenci bulunmaktadır. 17 yaş grubunda öğrencilerin %64’ü erkek, %36’sı kadındır ve toplamda 50 öğrenci bulunmaktadır. 18 yaş grubunda ise öğrencilerin %39,7’si erkek, %60,3’ü kadındır ve toplamda 78 öğrenci bulunmaktadır. Araştırmaya katılan öğrenci sayısı toplamda 222 olup, bunların 127’si erkek, 95’i kadındır.

Tablo 2. Araştırma Grubunun Beden Eğitimi ve Spor Dersine Katılım ve Sosyal Beceri Ortalama Değerleri

Cinsiyet		N	X	Ss.
Erkek	Beden Eğitime Katılım	127	3.73	.773
	Sosyal Beceri	127	31.57	.604
Kadın	Beden Eğitime Katılım	95	3.62	.666
	Sosyal Beceri	95	34.83	.418

X: ortalama, Ss: Standart Sapma.

Tablo 2’ e göre erkek öğrencilerin beden eğitimine ve spor dersine ortalama katılma puanı (3.73 ± 0.773) kadın öğrencilerin beden eğitimine ve spor dersine katılım puan ortalamalarına ($3.62 \pm .666$) kıyasla daha yüksektir. Sosyal beceri açısından ise kadınların ortalama puanı (34.83 ± 0.418), erkeklerin (31.57 ± 0.604) puanından belirgin şekilde daha yüksektir.

Tablo 3. Erkeklerde Beden Eğitimi ve Spor Dersine Katılım Değişkeninin Sosyal Beceri ile Yordanmasına İlişkin Çoklu Regresyon Analizi Sonuçları

Değişken	B	SH	β	t	P	İkili	Kısmi
Sabit	2.143	.338		6.337	.000		
Beden eğitimine katılım	.506	.105	.395	4.806	.000	.395	.395

R: .395, R²=.156, F₍₁₋₁₂₅₎=23.099, p: .000

Tablo 3’e göre, beden eğitimine ve spor dersine derinlemesine katılım değişkeni ve sosyal beceri değerleri arasında orta düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir [R: .395; R²=.156; F (1-125) =23,099; p: .000]. Regresyon katsayılarının anlamlılığının T-testi sonuçlarıyla ilgili olduğu, beden eğitiminin derinlemesine incelendiği sosyal becerilerin üzerinde anlamlı etkisinin olduğu belirlenmiştir (t=4.806; p<0.05). Sosyal özelliklerdeki değişimin %15’ini

açıklamaktadır ($R^2=.156$). Beden eğitimi ve spor dersine derinliğine katılım değişkenindeki 1 birimlik artış, sosyal becerilerde 0.506 oranında bir artışa neden olmaktadır.

Tablo 4. Kadınlarda Beden Eğitimi Dersine Katılım Değişkeninin Sosyal Beceri ile Yordamasına İlişkin Çoklu Regresyon Analizi Sonuçları

Değişken	B	SH	β	t	P	İkili	Kısmi
Sabit	2.340	.564		4.146	.000		
Beden eğitimine katılım	.369	.161	.232	2.295	.024	.232	.232

R: .232; $R^2=.054$; $F_{(1-93)}=5.267$; p: .024

Tablo 4'e göre, beden eğitimi ve spor dersine derinlemesine katılım değişkeni ve sosyal beceri ölçeği sonuçları arasında orta düzeyde, olumlu ve anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir [R: .232; $R^2=.054$; $F_{(1-93)}=5,267$; s: 0,024]. Regresyon katsayılarının anlamlılığının T-testi sonuçlarıyla ilgili olduğu, beden eğitimi ve spor dersi derinlemesine incelendiği ve sosyal becerinin üzerindeki etkisinin önemli bir olduğu görülmektedir ($t=2.295$; $p<0.05$). Sosyal beceri üzerindeki değişimin %5'ini açıkladığı belirlenmiştir ($R^2=.054$). Beden eğitimi dersine katılım değişkenindeki 1 birimlik artış, sosyal becerilerde 0.369 ora oranında bir artışa neden olmaktadır.

Tablo 5. Kadın ve Erkeklerde Beden Eğitimi Dersine Katılım Değişkeninin Sosyal Beceri ile Yordamasına İlişkin Çoklu Regresyon Analizi Sonuçları

	B	SH	β	T	P
Sosyal Beceri	2.763	.207		13.348	.000
İçsel Motivasyon	-0.057	.052	-0.091	-1.090	.277
Dışsal Motivasyon	0.237	.050	0.396	4.729	.000
Motivasyonsuzluk	-0.040	.025	-0.100	-1.585	.114

R: ,365; $R^2=.133$; $F_{(4-216)}= 11.165$; P: .000

Tablo 5'e göre, ergenlik dönemindeki katılımcıların beden eğitimi dersine katılım motivasyonu ölçeğinin alt boyutlarından olan içsel motivasyon ile sosyal beceri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilememiştir. ($p>0.05$). Bu durum, içsel motivasyonun sosyal beceri düzeyini açıklamada regresyon modelinde belirgin bir etkisinin olmadığını göstermektedir. Diğer taraftan, beden eğitimi dersine katılım motivasyonu ölçeği alt boyutu dışsal motivasyonla sosyal beceri arasında pozitif yönlü bir ilişkinin olduğu tespit edilmiştir [R: .365; $R^2=.133$; $F= 11.165$; $p<0.05$] ve bu ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Bu sonuçlar, dışsal faktörlerin (ödülleri, teşvikler gibi) sosyal beceri düzeyini olumlu yönde etkilediğini ve regresyon modelinde belirgin bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir. Motivasyonsuzluk ile sosyal beceri arasındaki ilişki ise regresyon analizinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermemiştir ($p>0.05$).

4. TARTIŞMA

Literatür incelendiğinde ergenlik dönemindeki öğrencilerin, beden eğitimi ve spor dersine katılımlarının sosyal becerilerine etkisinin olup olmadığı amacıyla yapılan çalışmalar incelendiğinde konu ile hem doğrudan hem de kısmen bağlantılı çalışmalara ulaşılmıştır. Araştırmada cinsiyet değişkenleri ile ölçek ve alt boyutları arasında anlamlı ilişki ve etkilerin olduğu sonucuna varılmıştır.

Araştırma sonucumuz olan, erkek öğrencilerin beden eğitimi dersine katılma puan ortalamaları, kadın öğrencilerin beden eğitimi dersine katılma puan ortalamalarına kıyasla daha yüksek olmasını destekleyen çalışmalar bulunmaktadır. Yapılan çalışmalar, beden eğitimi ve spor dersine katılım konusunda erkek öğrencilerin kadın öğrencilere göre daha olumlu yaklaşımlarını göstermektedir (Pampana, 2023; Guerrero ve Puerta, 2023; Howie ve Pate, 2012; Eime ve ark., 2013). Bu durum, toplumsal cinsiyet normları ve beklentilerinden, erkek öğrencilerin fiziksel aktivitelere daha fazla teşvik edilmesinden, erkeklerin fiziksel aktivitelerde kendilerini daha yetkin hissetmelerinden ve biyolojik olarak daha yüksek kas kütlesi ve fiziksel dayanıklılığa sahip olmalarından kaynaklanabilir.

Araştırmamızda, sosyal beceri açısından kadınların ortalama puanı erkeklerin puanından belirgin şekilde daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmış ve sosyal beceri düzeylerinin cinsiyet farklılıklarına göre incelendiği araştırma sonuçlarına göre, kadın katılımcıların erkek katılımcılara göre sosyal beceri düzeyleri daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ve bu bulgu çalışmamızı destekler niteliktedir (Çelik, 2020; Akbaş ve ark., 2019; Çiriş, 2018; Ağkurt, 2018; Şenol ve Türkçapar, 2016; Öcal ve Kemer kaya, 2014; Duran ve ark., 2013; Modiri, 2013; Memiş ve Memiş, 2013; Balyan ve ark., 2012; Yıldırım ve Özcan, 2011; Avşar ve Kuter, 2007;). Kalafat ve Kıncal (2008), üniversite öğrencileri üzerine yaptıkları çalışmada, sosyal beceri düzeyinin cinsiyet faktörü üzerinde etkili olduğunu öne sürmüşlerdir. Makar (2016) spor eğitimi gören öğrenciler üzerine yaptığı araştırmasında, cinsiyet değişkenine göre kadın katılımcıların erkeklere göre daha fazla sosyal beceriye sahip olduklarını ve ayrıca genel sosyal beceri seviyelerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu durum, kadınların genellikle daha uyumlu ve duyarlı yetiştirilmeleri, duygusal yapıları ve arkadaşlık ilişkilerine verdikleri önemle açıklanabilir.

Kadın öğrencilerin, erkek öğrencilere göre fiziksel yetersizlik hissi ve spor derslerinde başarısız olduklarını düşünmeleri, erkeklerin ise fiziksel aktivitelere daha hevesli olmaları, erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spora yönelik tutumlarının daha olumlu olmasına neden olmaktadır (Çiy ve ark., 2023; Yaşın ve Tan, 2023). Kadınların, erkeklere kıyasla daha uyumlu ve duyarlı yetiştirilmeleri, duygusal yapıları ve arkadaşlık ilişkilerine önem vermeleri, onların sosyal beceri düzeylerinin yüksek olmasına katkı sağlamaktadır (Rose ve Rudolph, 2006; McDowell ve ark., 2000; Christov-Moore ve ark., 2014). Ayrıca, kültürel ve toplumsal yapıdan dolayı kadın öğrencilerin daha uyumlu ve sosyal olmaları, erkek öğrencilerin ise daha fevri ve agresif davranışlar sergilemeleri, ortaokulda öğrenim görmekte olan öğrencilerinin sosyal beceri düzeylerinin kadın öğrenciler lehine olması beklenen bir durum olarak ifade edilmektedir (Uruç, 2023).

Çalışmamızda, sosyal beceri düzeyi yüksek olan öğrencilerin motivasyonlarının da arttığı sonucuna ulaşılmıştır ve bu bulgu, doğrudan ve kısmen desteklenen diğer araştırmalarla

tutarlıdır. Kılıç (2019), ortaöğretim kurumlarında eğitim gören öğrencilerle yaptığı çalışmada, beden eğitimi dersine katılımın öğrencilerin sosyal becerilerini ve motivasyonlarını artırdığını belirtmiştir. Özbey ve Dağlıoğlu (2017), okul öncesi dönemdeki çocuklarda içsel motivasyonun devam ettirilmesi ve geliştirilmesinin çocuk davranışları üzerinde önemli etkileri olduğunu ileri sürmektedir. Özbey (2018a), beden eğitimi dersine katılan çocukların motivasyonları ile sosyal beceri alt boyutu olan öz düzenleme arasında anlamlı ilişkilerin olduğunu tespit etmiştir. Jambunathan ve ark., (1999) ve Huang ve Ling Lay (2017) yaptıkları çalışmada, çocukların motivasyon seviyeleri ile sosyal becerileri arasında olumlu açıdan ilişkinin olduğunu tespit etmişlerdir. Bu durum akranlar arasındaki zihinsel, sosyal ve duygusal açıdan gelişimin kritik bir parçası olarak görülmekte ve bireylerin davranışsal düzenlemelerinde güçlü bir psikolojik etken olduğunu ifade etmektedir.

Araştırmamızda, beden eğitimi dersine katılım değişkeni değerleri ile sosyal beceri değerleri arasında orta düzeyde, pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmış ve bu bulguyu destekleyen çalışmalar mevcuttur. Balyan ve ark., (2012) İlköğretim 2. Kademe ve Ortaöğretim öğrencilerine yönelik çalışmada beden eğitimi dersine katımların sosyal beceriyi geliştirdiğini tespit etmiştir. Aljadef-Abergel ve Ayvazo (2020) ve Xu (2022) beden eğitimi ve spor dersi ve sosyal beceri üzerine yaptıkları çalışmada beden eğitimi ve spor derslerindeki katılımın öğrencilerin sosyal becerileri üzerinde olumlu bir etkisi olduğunu göstermiştir. Çağrı ve Kuru (2021) sosyal beceri üzerine yaptığı çalışmada öğrencilerin beden eğitimi ve spor derslerine katılımının sosyal becerileri üzerinde olumlu bir etkisi olduğunu göstermiştir. Bu sonuçlar araştırma sonucumuzu destekler niteliktedir.

5. SONUÇ ve ÖNERİLER

Ergenlik dönemindeki öğrencilerin beden eğitimi derslerine katılmalarının sosyal beceriler üzerindeki etkisinin olumlu olduğu ve ayrıca, erkek öğrencilerin kadın öğrencilere göre beden eğitimi dersine katılmalarının fazla olduğu ve kadın öğrencilerin sosyal beceri düzeylerinin erkeklere göre daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Erkek öğrencilerin beden eğitimi derslerine daha fazla katılmaları, bu aktivitelerden daha fazla keyif almalarına ve düzenli katılmalarını sürdürmelerine neden olabilir. Bu durum, erkeklerin spor ve fiziksel aktivitelere karşı daha yüksek ilgi ve bağlılık gösterdiklerini işaret etmektedir. Kadınların sosyal beceri düzeylerinin erkeklere göre genellikle daha yüksek olduğu bulgusu, toplumsal cinsiyet rolleri, eğitim ve sosyal etkileşim biçimleri gibi faktörlere dayanmaktadır. Kadınlar genellikle duygusal zeka, iletişim becerileri, empati ve sosyal ilişkilerde daha yüksek yeterlilik gösterme eğilimindedirler.

Öğrencilerin beden eğitimi derslerine ödül veya teşvik gibi dış faktörler sebebiyle katılmalarının, sosyal beceri gelişimi üzerinde olumlu etkileri olduğu ve bu durum, öğrencilerin spora ve beden eğitimi aktivitelerine katılmalarını artırarak, sosyal becerilerini güçlendirdiği düşünülmektedir. Özellikle, öğrencilere sağlanan ödüller, olumlu geri bildirimler ve teşviklerin, katılım ve performans üzerinde motivasyonu artırıcı etkileri olduğu varsayılmaktadır. Genel olarak, beden eğitimi derslerinin içeriği zenginleştirilebilir ve öğrencilerin motivasyonlarını yüksek tutmak için içsel motivasyonun yanı sıra bu tür teşvikler de dikkate alınmalıdır. Cinsiyet farklılıkları göz

önünde bulundurulur, her cinsiyete uygun motivasyon stratejilerinin belirlenmesi ve bu doğrultuda eğitim yaklaşımlarının şekillendirilmesi önemlidir.

Okullardaki beden eğitimi derslerinin ve spor faaliyetlerinin etkin planlanıp uygulanması önemli olduğu düşünülmekte olup ayrıca, bireylerin spor faaliyetleri ve sosyal beceri düzeylerinin artmasına katkı sağlayacağı söylenebilir. Sosyal becerisi düşük öğrencilerin sosyal ve sportif faaliyetlere yönlendirilmesi ve ailelerin çocuklarını sportif faaliyetlere teşvik etmesi önemlidir. Beden eğitimi ve spor derslerinin sosyal beceri gelişimi üzerindeki uzun vadeli etkilerini farklı cinsiyet, yaş grubu ve sosyo-ekonomik arka planlardan gelen geniş ve çeşitli örneklem grupları üzerinde derinlemesine incelemeler yapılabilir.

Çıkar Çatışması Beyanı

Bu çalışmada herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

6. KAYNAKÇA

- Ağkurt, E. (2018). Üniversite öğrencilerinde spora katılımın sosyalleşmeye etkisi. Yüksek lisans tezi, Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü. Elazığ.
- Akbaş, M., Eyuboğlu, E., Çelebi, M., & Dalkıran, O. (2019). Ortaöğretim kurumlarında öğrenim gören öğrencilerin spor yapma değişkenlerine göre sosyal beceri düzeylerinin karşılaştırılması. Uluslararası Güncel Eğitim Araştırmaları Dergisi, 5(2), 175-187.
- Aljadef-Abergel, E., & Ayvazo, S. (2020). Teaching social skills in physical education: A self-management package intervention. *Education and Treatment of Children*, 43(2), 153-170. <https://doi.org/10.1007/s43494-020-00012-4>
- Avcıoğlu, H. (2005). Etkinliklerle sosyal beceri öğretimi. (2. baskı). Kök Yayıncılık.
- Avşar, Z. ve Öztürk Kuter, F. (2007). Beden eğitimi ve spor bölümü öğrencilerinin sosyal beceri düzeylerinin belirlenmesi (Uludağ Üniversitesi Örneği). *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 3(2), 197-206.
- Bailey, R. (2006). Physical education and sport in schools: A review of benefits and outcomes. *Journal of School Health*, 76(8), 397-401. <https://doi.org/10.1111/j.1746-1561.2006.00132.x>
- Balyan, M., Yerlikaya, B. K., & Kiremitçi, O. (2012). Farklı sportif etkinliklerin ilköğretim 2. kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum, sosyal beceri ve öz-yeterlik düzeylerine etkileri. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 14(2), 196-201.
- Başıoğlu, B. (1995). Ankara ili devlet liselerinde görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin mesleki sorunları üzerine bir araştırma. Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi. Ankara.
- Biddle, S. J. H., & Asare, M. (2011). Physical activity and mental health in children and adolescents: A review of reviews. *British Journal of Sports Medicine*, 45(11), 886-895. <https://doi.org/10.1136/bjsports-2011-090185>

- Ceylan, R. (2008). İlköğretimde beden eğitimi dersinin, takiben yapılan diğer derslerde öğrencilerin başarıları üzerindeki etkisinin araştırılması: Kütahya ili örneği. Dumlupınar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Yüksek lisans tezi.
- Christov-Moore, L., Simpson, E. A., Coudé, G., Grigaityte, K., Iacoboni, M., & Ferrari, P. F. (2014). Empathy: Gender effects in brain and behavior. *Neuroscience and Biobehavioral Reviews*, 46(4), 604-627. <https://doi.org/10.1016/j.neubiorev.2014.09.001>
- Çakmak Yıldızhan, Y. ve Çağlayan, G. N. (2019). Öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ile sosyal zeka düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 24(4), 227-240.
- Çelik, F. (2020). Türkiye olimpiik hazırlık merkezi, sporcu eğitim merkezi ve bireysel lisanslı faal sporcuların sosyal beceri düzeylerinin incelenmesi. Fırat Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Yüksek lisans tezi.
- Çiriş, V. (2018). 11. ve 12. sınıf öğrencilerinin sosyal beceri düzeylerinin liderlik özelliklerine etkisinin spor yapma durumu açısından incelenmesi. Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü. Doktora tezi.
- Çiy, D., Selvi, H., & Ada, E. N. (2023). Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik sınav kaygıları ile durumsal güdülenme düzeyleri. *Türkiye Spor Bilimleri Dergisi*, 7(2), 59-71. <https://doi.org/10.32706/tusbid.1234083>
- Diktaş Yerli, G. 2023. Eğitim Sosyolojisi Perspektifinde Eğitimin İşlevi ve Sosyal Değişme Üzerine Nitel Bir Araştırma. *Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi*, 11 (37), 51-83. <https://doi.org/10.33692/avrasyad.1401984>
- Eime, R. M., Young, J. A., Harvey, J. T., Charity, M. J., & Payne, W. R. (2013). A systematic review of the psychological and social benefits of participation in sport for children and adolescents: Informing development of a conceptual model of health through sport. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 10(1), 98. <https://doi.org/10.1186/1479-5868-10-98>
- Erhan, S. E., & Tamer, K. (2009). Doğu Anadolu Bölgesi ilköğretim ve ortaöğretim okullarında beden eğitimi dersi için gereken tesis araç-gereç durumları ile öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları arasındaki ilişkiler. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 11(3), 57-66.
- Gökhan, İ., Culha, A. ve Timur, Ö. (2022). Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları ile okula yönelik tutumları arasındaki ilişki. *Journal of Global Sport and Education Research*. 5(2), 98-108.
- Guerrero, M. A., & Guerrero Puerta, L. (2023). Advancing gender equality in schools through inclusive physical education and teaching training: A systematic review. *Societies*, 13(3), 64. <https://doi.org/10.3390/soc13030064>
- Güllü, M. (2007). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının araştırılması. Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı. Doktora tezi. Ankara.

- Howie, E. K., & Pate, R. R. (2012). Physical activity and academic achievement in children: A historical perspective. *Journal of Sport and Health Science*, 1(3), 160-169. <https://doi.org/10.1016/j.jshs.2012.09.003>
- Huang, S. Y., & LingLay, K. (2017). Mastery motivation in infancy and early childhood: The consistency and variation of its stability and predictability of general competence. *Hungarian Educational Research Journal*, 7(2), 15-31.
- Jambunathan, S., Burts, D. C., & Pierce, S. H. (1999). Developmentally appropriate practices as predictors of self-competence among preschoolers. *Journal of Research in Childhood Education*, 13(2), 167-174.
- Kalafat, T., & Kıncal, R. Y. (2008). Üniversite öğrencilerinin beden memnuniyeti düzeyleri ile sosyal beceri düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Dokuz Eylül Üniversitesi, Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23.
- Karasar N, 2008. Bilimsel araştırma yöntemi. Ankara, Nobel Yayınları.
- Kılıç, D. (2019). Ortaöğretim kurumlarındaki öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları ile sosyal beceri düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Bartın: Bartın Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Kocayörük-Yaya A. (2000). İlköğretim öğrencilerinin sosyal becerilerini geliştirmede dramının etkisi (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Makar, E. (2016). Spor eğitimi gören öğrencilerin sosyal beceri, fiziksel benlik algısı ve fiziksel aktivite düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. Bartın Üniversitesi, Yüksek lisans tezi.
- McDowell, D. J., O'Neil, R., & Parke, R. D. (2000). Display rule application in a disappointing situation and children's emotional reactivity: Relations with social competence. *Merrill-Palmer Quarterly*, 46(2), 306-324.
- Memiş, A. & Memiş, U.A. (2013). Cinsiyet, başarı ve sosyal beceri. *Karaelmas Journal of Educational Sciences*, 1(3), 56-125.
- Modiri, I. G. (2013). Güzel sanatlar öğretmeni adaylarının sosyal beceri düzeylerinin belirlenmesi. *Elektronik Eğitim Bilimleri Dergisi*, 2(3), 80-119.
- Morgan, P. J., Barnett, L. M., Cliff, D. P., Okely, A. D., Scott, H. A., Cohen, K. E., & Lubans, D. R. (2013). Fundamental movement skill interventions in youth: a systematic review and meta-analysis. *Pediatrics*, 132(5), e1361-e1383. <https://doi.org/10.1542/peds.2013-1167>
- Öcal, A. & Kemer kaya, G. (2014). Yetiştirme yurtlarında kalan 6-8. sınıf öğrencilerinin sosyalleşme becerilerinin incelenmesi. *K.Ü. Kastamonu Eğitim Dergisi*, 23(4), 56-110.
- Özbey, S. (2018a). Okul öncesi dönem çocuklarında motivasyon ve öz düzenleme becerileri üzerine bir inceleme. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 6(65), 26-47.
- Özbey, S., & Dağlıoğlu, E. (2017). Adaptation study of the motivation scale for preschool children (DMQ18). *International Journal of Academic Research*, 4(2), 1-14.

- Pampana, G. (2023). Gender differences in participation and performance in physical education classes. *International Journal of Research and Analytical Reviews (IJRAR)*, 10(3). E-ISSN 2348-1269, P-ISSN 2349-5138.
- Rose, A. J., & Rudolph, K. D. (2006). A review of sex differences in peer relationship processes: Potential trade-offs for the emotional and behavioral development of girls and boys. *Psychological Bulletin*, 132(1), 98-131. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.132.1.98>
- Smith, A. L., Ullrich-French, S., Walker, E. II, & Hurley, K. S. (2006). Peer relationship profiles and motivation in youth sport. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 28(3), 362-382. <https://doi.org/10.1123/jsep.28.3.362>
- Şenol, E., & Türkçapar, Ü. (2016). Öğretmen adaylarının sosyal beceri düzeylerinin incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 40(1), 65-123.
- Tekkurşun DG., Cicioğlu Cİ. (2023). Beden eğitimi dersine katılım motivasyonu ölçeği'nin (BEDKMÖ) geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *BAUN Health Sci J*, 12(1), 134-141.
- Tomporowski, P. D., Lambourne, K., & Okumura, M. S. (2011). Physical activity interventions and children's mental function: An introduction and overview. *Preventive Medicine*, 52, S3-S9. <https://doi.org/10.1016/j.ypmed.2011.01.028>
- Uruç, R. D. (2023). Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları ile sosyal beceri arasındaki ilişkinin incelenmesi: Şanlıurfa ili örneği. Yüksek lisans tezi, Dumlupınar Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı. Kütahya.
- Uslu, E. ve Özlü, K. (2022). Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları ile beden eğitimi dersindeki mutluluk düzeylerinin incelenmesi. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 7(3), 287-306.
- Üşenmez, S. (2004). Hava Harp Okulunda görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin ders içi liderlik davranışlarının öğrenci gözüyle değerlendirilmesi. Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı. Ankara.
- Villares, E., Brigman, G., & Peluso, P. (2008). Ready to learn: An evidence-based individual psychology linked curriculum for prekindergarten through first grade. *Journal of Individual Psychology*, 64(4), 386-402.
- Xu, Y. (2022). The impact of physical education and sport on educational outcomes and e-learning based on IoT. *Journal of Physical Education and Sport*, 10(2), 111-1108. <https://doi.org/10.1155/2022/1111108>
- Yaşın, İ., & Tan, M. (2023). Öğrencilerin beden eğitimi ve spor derslerinde yaşadıkları sınav kaygı düzeylerinin incelenmesi. *Kilis 7 Aralık Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 7(1), 54-67.
- Yetim, A. (2005). *Sosyoloji ve spor*. Morpa Kültür Yayınları.
- Yıldırım, S., & Özcan, G. (2011). Lisanslı olarak takım sporu ve bireysel spor yapan ile spor yapmayan ortaöğretim öğrencilerinin sosyal beceri düzeylerinin karşılaştırılması. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 11(2), 111-135.

Zarrett, N., Fay, K., Li, Y., Carrano, J., Phelps, E., & Lerner, R. M. (2009). More than child's play: Variable- and pattern-centered approaches for examining effects of sports participation on youth development. *Developmental Psychology*, 45(2), 368-382. <https://doi.org/10.1037/a0014577>

EK: Etik Kurul Onay Belgesi

T.C
Selçuk Üniversitesi
Spor Bilimleri Fakültesi
Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurul Kararı

Karar Sayısı : 23

Yürütücü : Prof.Dr. Alpaslan GÖRÜCÜ
Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
Yrd. Yürütücü : Dr.Şinasi ÖZSAYDI, Halil GÜNGÖR

“Ergenlik Çağındaki Öğrencilerin Beden Eğitimi Ve Spor Dersine Katılımlarının Sosyal Becerileri Üzerine Etkisi” isimli araştırma projesi öneriniz incelenmiş ve Fakültemiz Girişimsel Olmayan Etik Kurul yönergesine uygunluğuna oy birliği/ oy çokluğu ile karar verilmiştir. 16.07.2024

Prof.Dr. Nurtekin ERKEMEN
Başkan

Doç.Dr. Mehmet ALTIN
Üye

Prof.Dr. Murat ERDOĞDU
Üye

Dr. Öğr. Üyesi. Mehmet PENSE
Üye

Doç. Dr. Erdal TAŞGIN
(Raportör)

1. Etik Kurul Kararları Spor Bilimleri Fakültesi “Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurul Yönergesine göre verilmektedir.
2. Etik Kurul Kararları danışma niteliğindedir. Üyeler projeler hakkında verdikleri kararlardan dolayı idari ve cezai sorumluluk taşımaz.
3. Projenin yürütülmesi sırasında oluşacak olumsuzluklarda proje yürütücüleri sorumludur.
4. Etik Kurul Raporu verilen projelerde daha sonra proje ile ilgili bir değişiklik (araştırmacı, yöntem vb.) olması durumunda Etik Kuruldan yeniden onay alınması gerekmektedir. Aksi takdirde önceden alınmış olan rapor geçerliliğini yitirecektir.

S.Ü. SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ TEL: (0.332) 241 00 41 FAX: (0.332) 241 16 08 KAMPÜS / KONYA